

Báseň na oslavu třídních srazů (Optimistická báseň seniorů)

Napijme se vínka zvolna než přejdeme na vodu.
Sešli jsme se spolu znovu ze studijních důvodů.

Zkoumáme a konstatujem, ač je nám to nemilo
za ty roky, co se známe, že se hodně změnilo,

Tomu vzali slepák, žlučník a té zase dělohu,
další stůňou na ledviny, pět jich pajdá na nohu.

Máme brýle - nejmíň dvoje, z porcelánu protézu,
v uších vatu, v kyčlích nerez, na zápěstí ortézu.

Nechceme už šperky, prachy, nechceme už akcie,
potom bychom mřeli strachy, že nás někdo zabije.

Přece jen už nejsme mladí, přemáhá nás únava.
Když skleroza hodně řádí, depka s námi zamává.

Přibyla nám kila, vrásky a ubyly radosti.
Prořídly nám zuby, vlásky, došlo už i na kosti.

Sedíme už doma klidně prostě jak kus pařezu.
Svaly měknou, páteř tuhne, radši nikam nelezu.

V plicích píská, v uších hučí a občas pšouk uniká.
V kloubech vrže, v bříše kručí to je pěkná muzika.

Nebudeme si den kazit, zvolnejme jak jeden muž:
Neztrácejte klid a humor, nezoufejte - bude hůř!

Víme dobře - nepomůže naříkat a bědovat.
Ještě přece zbylo hodně, z čeho se dá radovat!

Ještě jsme tu, ještě žijem, hřejem se na sluníčku.
S chutí jíme, s chutí pijem, zpívejme si písničku!